

a kertbe, és szokás szerint a valahai író kedvenc fája alá akartak ülni, de pár perc múlva fulladni, köhögni kezdtek. Éva a naplóját, Eric a rajzeszközeit rakta vissza villámgyorsan a táskájába. Odamentek az országház építésének villájához, és azt a kiírást találták a láncsal-lakattal lezárt kertkapun, hogy *Vigyázat, belépni életveszélyes, gombával fertőzött terület.* Az épület minden ablaka furnérlemezzel volt beszögezve. Ezek szerint a parazitákat vegyszerrel kezdték irtani, és most már kétféle mérgeg párologt szét a környéken és támadta meg Éva torkát és lassan a tüdejét is. A képeslap-Budapest megalkotójának személyes ingósága veszélyes zóna lett. Csak a váza állt a háznak, gaz burjánzott a kertben. A gombaspórák a levelek tetején, a bokrok alján, a madarak szárnya tollán, a munkások fülcimpáján, az erdészek csizmatalpán tenyészték tovább. Lefelé menet Éva megállt a bódult Anakreón szobra előtt.

Állítólag a szobrászt az idős Jókai arca és egy fiatal koldus teste ihlette meg. A bronzfej félrebillen, a finoman formált alak összecsuklik, lesiklik róla a könnyű drapéria, a kezéből kihullt boroskorsó darabokra törve hever a lába között, mellette félig megevett szőlőfűrt. Egy szem éppen most akadt meg a költő torkán és belé fojtotta a lelket.

J Á N O S A   E S Z T E R

Átmenet

*Ha nem alszom, váratlan jön a hajnal.
Az ég szürkéje fénylik a jegenyelevél fonákján.
Ahogy a levél megfordul a szélben, ahogy a színe változik.
Valahogy nem történik meg az átmenet tegnap és ma között.*

*Megint eltűnik majd valaki, és én észre sem veszem.
Egy ismeretlen, nem látom többet az utcán.
Jó lenne, ha nem érezném, ha nem éreznék semmit.
Ha nem ivódna belém újra a véglegesség.*

*Határt rajzoló magam köré, hogy találkozhassunk.
Ne zuhanjunk egymás sebeibe, legalább ne azonnal.
Félek, hogy túl közel jössz, félek, hogy eltűnsz.
Pedig csak átfordulsz a szélben, és másképp süt rád a nap.*

Gyűrűsujj

A plexit a második világháború alatt kezdték használni repülőgépek szélvédőjének gyártásához.

Az emberi szövettel nagyobb kompatibilitást mutatott, mint az üveg. Könnyebben gyógyultak azok a pilóták, akiknek a plexi szétrepülő szilánkjaitól sérült meg a szeme. Az üveg legtöbbször maradandó vakságot okozott.

Valószínűleg a háború utolsó éveiben történt, egy dunántúli falu határában zuhant le a vadászrepülő. Bár tilos volt, néhány gyerek mégis a roncshoz merészkedett, talán az alkatrészek miatt, talán kíváncsiságból.

Ez volt a játék. A gép maradványainak átkutatása, a találkozás valaki más halálával. A lövedékeket gondosan elrejtették, és később megpróbálták szétszerelni őket. Csak egy rossz mozdulat kellett volna, hogy szétfröccsenjen minden, amit addig ismertek.

Fél évszázaddal később a nagyapám készített nekem egy átlátszó karikagyűrűt. Volt a műhelyben egy darab plexi.

Állandóan hordtam és idővel egyre szorosabb lett. A gyűrű átmérője teret adott az ujjam növekedésének, de kiszabta a határt is. Sohasem nőttem ki. Lassan kifényesedett, még áttetszőbb lett a kopástól, és egyre inkább látni engedte a bőröm elfehéredett felszínét.

Ha kérdezték, hogy melyik a bal kezem, csak ránéztem a gyűrűmre, vagy megérintettem a hüvelykujjammal. Csaltam, és így tanultam meg az irányokat. Most is így tájékozodom. Akkor is érzem a helyét, ha nincs az ujjamon.

Ha átnézek rajta, a bőrömet látom, vagy nem látok semmit. Minden elmosódik. Csak nézem azt, ami átlátszik a gyűrűn, a szabálytalan vonalkákat, a rétegződést. Olyan közel van, mint egy idegen ország térképe fentről, a levegőből.